

עמ:

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

קלף במקום בשר. קלף
זאתו עלי נמקם נשר
(מנחות 17). תפילין שבלו.
תפילין קדושתן חמורה
תמחה, שיש לה ארבע
פרשיות (מנחות 17).

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

(א) צ"ל מרד ערד לנפסותיו.

המוציא יין פרק שמיני שבת

דוּכּוּסוּטוּס ב'י. גויל הוּא עוּר שְׁלֵם אֵלֶּה שֶׁהִיָּדוּ הַשִּׁיעִיר
הַיֵּינוּ לְדַמֵּר בְּרִישׁ כִּבְּאָ בְּתֵרָא (דף ג.) גויל אֲבִי דְלָא מִשְׁפִּיין
לְאִינוּ מִתּוֹקֵן קָרִי גויל וְכִשְׁחֹלְקִין אוֹתוֹ לְשֵׁנִים אוֹתוֹ שְׁכֻלִּי
דְּרִי קֶלֶף וְכֻלִּי בָּשָׂר הוּא דוּכּוּסוּטוּס וְאוֹמֵר ר"מ דְּבִלְשׁוֹן יוֹיִן

בשר סוסטום ודוך פ"י מקוס
פלן לכך קרי ליה דובוסטום
מקוס נשר וקלפסו שלנו יש
קלף ויוכנין עליון ס"מ
מנחות לגד בשר ודלא כאומר
שלנו הס דובוסטום לפי
האומנין המתקנים אותן
הפעולות וגשאר דובוסטום
הוא קלף ויוכנין עליון תפילין
הכא תפילין דוקא על
מ"מ קלף דובוסטום אינו
וקשה דל"כ פסול לכתוב
מ"מ (ו) ותפילין ומנחות דבעין
הכי פסול בנחמא מגילה ודף

לכבוד מנילה על הסמרה
נבחרתם ספר ולקח שמע
ואמר קלעם שלנו דלע עשין
ומכשר ואומר ר"ח דמיון
היה עשיון וכן שמע בהקדמ
דלמאן קרע קרע הבא
אף תפסור ונחמא אדך
תפסור ד' אל תפסור ולא פלגי
אין הא דלע עשין אלמא ס"ח
עפ"י ויהינן תמיון קוד
בפס"ק גרעין (דף ע"א) גבי
האש צעין דבר שאנו יכול
ומשך לעשיון חשמה דא
אין יכול להעשין ופסול ואין
שלנו איני יכול להעשין אלמא

בשר ואיביעות אימא
היא דתניא ישינה בימא
מכשיר משום רבי אחא
משום רבי יעקב בר' א
דאמר כתנא דבי ממי
כתבה על הגייל ועו
הקלף ועל הגייל ועו
כתבה מאי אלימא
כתבין אלא ת
אגויל מי כתבין [אלא
לימא מסייע ליה הכי

וספר תורה שבלה א
לקדושה קלה מעמד ד
אדוכסוסטום לא דכת
על הקלף על הנייר וע
היה כותבה על הקלף
תימא דוכסוסטום הרי
דוכסוסטום כותבין ע

מזי אמונה וה"ה דה"מ למימר אידי ואידי ארטיפילן; ור"ב
וידעו ויפסקו וי"ל דר' פרש"י דרבי אחאי לא מפשה אלא
מזוהה שנתפסילין; **תפסילין** אגרי"ן מ' בחבינין; וא"ת א"ר
נכתבים בכל לשון ותפסילין ומזוהות ארין נכתבות אלא ב'
אומר ר"י דלא קתני לה משום דלא מיפסלי בגויל מח'
לשונות הוי מחד טעמא דר' דרשנין הכס בגמרא והוי
נאמן ומיהו קשה דהוא מני למיתני דהספדים נכתבים
אלא תפסילין ארין נכתבים אלא על העור דמכונת ברס פירק
והוהו נמי ליפסלי בספר תורה דתפסילין מגילה דסוטה"ה
והוא על גב דלא פירש דלאשכח הכא גבי ספר עזרא דקמ'
א"ע; דפרש"י וא"ת א"ר שמעו רחוק מפרשת שמע עזרא דקמ'
ש בגוילין וא"ת היה פרש"י והיה א"ר שמעו ברש"י העמוד
למיתני דרב סתמא נשנית בבית המדרש דקלף וידעו ויפסקו ש'
ולענין מזוהה קאמר והא דמניח לעיל שיהי' בזה ובוה פסא

הוא לא מקוים שיער ממש, דאי סיד אפא דמגילתא היא, מרישא בהדיא הלימ תמליץ, השיער גופו בכלל קרף, אלא שימ מאי מקוים שיער הוא מקוים שנקרף הקלף ממש, לבדו וקוים שיער העיקר בו, אין כוונת שם שלום לתמליץ, אלא מן אפי' חתונתא, קרף על בוכמהו בו, ואין כוונתו עליו מזהו מאות הנשים אלא מן הפניא ואחרות, שיהא חסר קלף, אלא מפניא אכשורי תמליץ תמליץ, אלא תמליץ עליו, אלא תמליץ עליו

צום. קלף שנטלה קליפתו העליונה: מוזה. שמע והיה
ע: שבספילין. דהסח ד' אגרות לר' פרחיות ושעיר בחד
דהריו שמע קטנה שבה: מעמאות אס הידיס. לעמן
דלמחן צ"ח דבר בפ"ק (דף ע"ד). קלינה. הוא הדפוס של עור
שמחור לר' נחם כמין בית יד של

קטנה: ורמיניהו
עליו מזוזה מאי
להו תחפילין
לח עם תחפילין
אין מטמאות
ה אומר משום
שע בעצרה
יור עד שיגע
טיפא קלף כדי
תחפילין שהיא
במזוזה עצמה

תפילין: לתלמוד. מזה מן המצוה
קלף עשוי וסומא דל איניס מאה
מעילתא עבדי הכלל כל איניס מאה
דוכסוסטוס תפילין ויהי לין מאניעין
כמזה: לתלמוד. חס כהנה על
הקלף: הא דכסא קלף אפי' במקום
שיער. ור"ש במקום כסר דהילכתא
מזה במקום שיער והא דכסא
ארכוסוסטוס במקום כסר: רבי אחי
מכסיר. ורב מוקי לדר' אחי תפילין
דכסא על ארכוסוסטוס ואמר כוונתו:
ייר. של עששים: גויל. מעווד
נעפליס: משיע ליה. לרבי: יוילא
כו. ירשא דבריימא תפילין של ר' ד
עשין איתן של ראש ואיתן של ראש

אין עושין חזון של יד לפי שאין מורידין כו': ס"ס צנלה. אין מחמתן ממנה יריעה שפרשיות שמע והיה אם שמע צמזם לקובען במזוזה: דכסיני. הנך מפילין אמאי: לאו דכסיני אדוכסוטוס. שהוא כשר למזוזה הנך הוה מורידין עושין: הפסא דאסיני לכסי. דמזוזה אקלף כשרה: לא סימא. במילתיה דרב דוכסוטוס הרי הוא כו':

מהן מוזהה לפי שאין מורידין מקדושה חמורה
 בין הא מורידין עושין דכתיבא אמאי לאו דכתיבא
 הקלף ומוזה אקלף מי כתבינן אין והתניא כתב
 ת פסולה^א אמר רבי שמעון בן אלעזר רבי מאיר
 שמשמרת השתא דאתית להכי לרב נמי לא
 קלף יאלא אימא קלף הרי הוא כדוכסוסטוס מה
 אף קלף כותבין עליו מוזה: דיו כדי לכתוב:
 תנא

בשר. ואת ואל סגר רב כרבי אחאי לימח נמי קלף הרי
אלה אתפשיין. והא דקמתי מבזה לזון קבזה
 דמגילה (ד' ה:) אין צין ספרים לפשיין ומזוחות אלא
 ת אחאי לא קתי נמי פשילין ומזוחות ונכתבין על
 אלא משום שזה דיו בקלף וזה בדוכוסטוס אבל הא
 ור ועוד לדוקי עמלן אינן שוין שזה על הקלף וזה על
 שאינו מחוק לדוקי על יייר מחוק פסול ס"ת מבשכת
 ס (ובקמ קה.) ולע ניכרולמו בפי' מגילה ואם תמחר יייר
 ב כספר וגראה לנייר נמי דקתי במגילה (דסוטה) היינו
 ס ומיירי במחוק דחומרינן מבשכת סופרים: **מורידין**
 אלא פרשת שמע כחזה בסוף העמוד יתבוצ **אחרי** והיה
 אלא בגליון פרשת שמע: **השתא** דאיתא יחבוי ב'. ואמר
 בור בתחילה דלענין תפילין קאמר ולא מזי קאי עד דמסקי
 ידי תפילין וסוגיא דהקומץ אולא כפי מקסא דשעמין:
 אב

הדיו שהיה בידו, או על הקולומס, או על הקלמרון. תשובה כיון להוצאת חיים, והוא חייב על הכלי שהוא בו ספני שהכלי טמילא לו, נתן המוציא את הכלי ואינו חייב על הכלי שהוא בו ספני שהכלי טמילא לו, נתן המוציא את הכלי שהכלי טמילא לו, ותוהי עליה המוציא אוכלין כשיצור בכלי, מטרע על הכלי ות ששניו בסדר טהרות קלמרון, ופירשוו [בלשון ישמעאל] [אל]מחצור. נתן

מסורת הש"ס

(א) תוספתא רידים מרק ב.
(ב) [שם, ג] ס"ח א"ל,
(ד) מנחות (כ, ה) [פי' תוס'
מנחות לא: ד"ה רשב"א],
(ו) [בבב"ד, ד"ה בגיל סתו
דכלשן מדי קורין וכו'],
(ז) [שם ח:].

הגהות הב"ח

(א) נב' תנן קלף כדי
למכור עליו פרסה וכו' שמע
ישראל וקלף אין דוכוסטוס
(ב) תחית ותיב זו היא
גירסת רש"י ובס"א היא
והדומות כדומות: (ג) רבי
ד"ה קלף כו' למכור עליהן
ס"ה רביעא ספר מ"ל
ותיבת ותפילין ומזה נמחק:
(ד) במ"ד כדקומן רבה
דקאמר קרב הזה בנ' שיטין
תוסד:

בינו תנאל (דמיש)

[illegible][illegible]